

Llegiu atentament el text i responeu a les qüestions plantejades.

És una notícia alarmant per al futur de la democràcia: un 80 per cent dels adolescents d'un país com els EUA són incapaços de distingir entre informació i publicitat. El periodisme es finança en bona mesura als Estats Units i en altres llocs a força de continguts patrocinats per les empreses, és a dir, publicitat disfressada d'informació periodística.

I els joves, que passen la major part del temps enganxats a Internet, són fàcilment manipulables. Ho afirma en una entrevista amb el setmanari alemany *Die Zeit* Sam Wineburg, professor de Ciències de l'Educació de la Universitat de Stanford.

La credulitat forma part de la condició humana, però la novetat és que el bombardeig informatiu a Internet dificulta enormement el sedàs, tasca ineludible d'una premsa responsable. Ja n'hi ha prou moltes vegades a adornar la informació amb un parell de dades o taules estadístiques perquè els lectors, i no només els més joves, ho creguin a ulls clucs.

Abans que existís Internet, explica Wineburg, els experts opinaven d'assumptes de la seva especialitat, i els periodistes comprovaven la veracitat de tot abans de publicar-ho. Avui qualsevol pot opinar de qualsevol cosa, i l'opinió més absurda es converteix fàcilment en «viral» a les xarxes socials sense que ningú assumeixi cap responsabilitat.

Així, per exemple, la no solament falsa sinó clarament absurda notícia que el papa Francesc donava suport a Donald Trump en la campanya electoral nord-americana, va ser compartida més d'un milió de vegades a les xarxes socials. I el que ocorre amb la informació escrita succeeix també amb les fotografies, que es manipulen fàcilment per utilitzar-les en el context que interessa, cosa que no només passa, just és reconèixer-ho, a Internet sinó també als mitjans tradicionals.

Però les mateixes escoles tenen també la seva part de responsabilitat: necessiten ensenyar als alumnes a discriminar a Internet i distingir tot allò que és tòxic. Com explica el filòsof Michael Lynch, Internet és una arma de doble tall: el millor instrument per comprovar la veracitat de les informacions, però al mateix temps el que més pot ajudar l'usuari a reafirmar-se en els propis prejudicis.

Joaquín Rábago (*Diario de Mallorca*, 23-12-16)

Qüestions:

1. Posau un títol al text que n'expressi la idea principal i justifiqui l'elecció (màxim 5 línies). (1,5 punts)
2. Feu un resum del contingut del text (màxim 5 línies). (2 punts)
3. Identifiqueu-ne les idees principals i les idees secundàries. (1,5 punts)
4. Respondeu a les qüestions següents **relacionant-les amb els continguts del text i argumentant** les respostes: (3 punts)
 - a) El text fa referència a la necessitat de «*discriminar a Internet i distingir tot allò que és tòxic*». Quins són els elements que us permeten discriminar la veracitat de les informacions?
 - b) Des de quins altres àmbits, més enllà de l'escola, s'hauria d'intervenir per tal de contribuir perquè el ciutadà / la ciutadana aprengui a «*comprovar la veracitat de les informacions*», i quines mesures considereu que es podrien prendre?
5. Feu una valoració crítica del text. (2 punts)